

Sygn. akt V CZ 27/09

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)
SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko B. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 lipca 2009 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 kwietnia 2009 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Dnia 29 września 2008 r. pełnomocnikowi pozwanego doręczono odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 września 2008 r. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w sobotę 29 listopada 2008 r. Skarga kasacyjna pozwanego została nadana w urzędzie pocztowym dnia 1 grudnia 2008 r. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 9 grudnia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 lutego 2009 r., V CZ 5/09 oddalił zażalenie pozwanego na to postanowienie. Odpis postanowienia Sądu Najwyższego doręczono pełnomocnikowi pozwanego dnia 17 marca 2009 r. Pozwany dnia 24 marca 2009 r. ponownie wniósł skargę kasacyjną oraz wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia. Pozwany podniósł, że nie ponosił winy za uchybienie terminowi, ponieważ dokonał uprawnionej wykładni art. 115 k.c., zgodnie z którą sobota 29 listopada 2008 r. była dniem ustawowo wolnym od pracy. Skoro pełnomocnik powoda dokonał wykładni językowej art. 115 k.c., która znajdowała oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, to nie można pozwanemu przypisać winy za wniesienie skargi kasacyjnej z uchybieniem terminu.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2009 r. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i odrzucił skargę. Sąd Apelacyjny uznał, że pełnomocnikowi powoda należało przypisać winę za opóźnienie we wniesieniu skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03 (OSNC 2004, nr 1, poz. 1), mającej moc zasady prawnej, uznał, że sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c. Pominięcie przez profesjonalnego pełnomocnika ugruntowanego stanowiska judykatury należało ocenić jako zawinione zaniedbanie samej strony mające wpływ na złożenie skargi kasacyjnej po upływie ustawowego terminu.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego skarżący zarzucił naruszenie art. 115 k.c., powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2006 r., I UZ 13/06 (OSNP 2007, nr 15-16, poz. 238).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Sąd Apelacyjny trafnie bowiem w uzasadnieniu wskazał na uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 25 kwietnia 2003 r., III CZP 8/03, w której Sąd Najwyższy wyjaśnił, że sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c. Odwołanie się w zażaleniu do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2006 r., I UZ 13/06 jest całkowicie chybione, bowiem orzeczenie to dotyczy przebywania poza miejscem zamieszkania w czasie wakacji jako okoliczności usprawiedliwiającej uchybienie terminu do dokonania czynności procesowej.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1, 2 i 3 k.p.c.).